

O milosrdném samaritánovi, zloději kol a manželce s čím dál větší spotřebou cigaret

Jelikož Ingmarovi došly (Henriettiny) peníze, během cesty stopem z Nice do Södertälje téměř nic nejedl. Teprve v Malmö se tomu špinavému a vyhladovělému poštovnímu úředníkovi podařilo natrefit na člena Armády spásy, který měl po dlouhém dni služby Pánu zrovna namířeno domů. Ingmar se dobrého vojáka zeptal, zda by náhodou nemohl postrádat kus chleba, načež se dotyčný nechal natolik unést láskou a soucitem k bližnímu, že toho ubožáka pozval k sobě domů, nabídl mu tuřínovou kaši s vepřovým masem a ustlal mu ve vlastní posteli s vysvětlením, že sám přespí na zemi u sporáku.

Ingmar zívá a vyjádřil vojákovi obdiv za jeho laskavost. Na to ten dobrý muž odvětil, že důvody jeho počinání jsou popsány v Bibli, především v Evangelii svatého Lukáše, v němž se vypráví o milosrdném samaritánovi, a otázal se, zda by mohl ze Svatého písma přečíst pár řádků.

„Klidně,“ souhlasil Ingmar, „ale čti prosím tě potichu, mně se chce spát.“

S těmi slovy usnul a probudila ho až vůně čerstvě upečeného chleba na druhý den ráno.

Po snídani milosrdnému vojákovi poděkoval, rozloučil se a ukradl mu kolo. Po cestě pak přemýšlel, kde jen slyšel, že nouze nezná zákona. Nepíše se to náhodou v Bibli?

Kradeného kola se beztak zbavil už v Lundu a za utržené peníze koupil lístek na vlak až do Södertälje.

Doma ve dveřích se srazil s manželkou. Než Henrietta stačila otevřít ústa k pozdravu, Ingmar jí oznámil, že je na čase zplodit dítě.

Henrietta měla sice v hlavě spoustu otázek, v neposlední řadě i to, jak je možné, že Ingmar chce najednou zalézt do postele bez té zatracené krabice s americkými kondomy v podpaží, ale byla dost chytrá na to, aby nepromarnila svou šanci.

Jediné, co požadovala, bylo, aby se její manžel nejprve osprchoval. Páchnul skoro stejně příšerně, jako vypadal.

První dobrodružství manželů Qvistových bez kondomu trvalo celé čtyři minuty. Ingmar byl spokojený a Henrietta si nestěžovala. Hlavně, že je její milovaný blážínek zase doma. A navíc, než vlezl do postele, vyhodil tu zatracenou krabici kondomů do popelnice! Třeba už si s těmi hloupostmi dá konečně pokoj. A třeba se jim narodí dítětko.

Když se o patnáct hodin později Ingmar probudil, pustil se do vyprávění o tom, že se na své poslední cestě s králem skutečně setkal. Nebo lépe řečeno s jeho holí, kterou dostal do hlavy.

„Ježkovy zraky,“ zhrozila se Henrietta.

Ingmar byl králi za jeho lekci vděčný. Otevřel mu oči. Díky němu pochopil, že monarchie je ďábelský výmysl, který je třeba zadupat do země.

„Ďábelskej výmysl?“ opakovala nevěřícíně Henrietta.